

SANTIAGO PADRÓS I ELIES

Pintor, mosaista i vidrier

Joan Ventura i Maynou

Perfil humà i artístic

Neix a Terrassa l'any 1918, on cursà els estudis elementals i de Batxillerat a les Escoles Pies, en les quals rebrà i assumirà una formació religiosa que el marcarà en molts aspectes de la seva vida. (*Foto n° 1*).

Terrassa, com a ciutat fabril i activa, li donà indirectament una inquietud de treball i d'acció constants que ho farà servir per buscar, dins dels àmbits artístics, diversos camins fins a portar-lo a l'estudi i pràctica de la pintura.

Li interessa vivament, des de jove, tot el conjunt de l'acròpolis de l'antiga Egara, formada per les esglésies de Santa Maria i Sant Pere, i pel Baptisteri de Sant Miquel, amb un conjunt de mosaics paleocristians, pintures prerromàniques i romàniques, amb taules pintades per Jaume Huguet, Jaume Cirera, Guillem Talam i Lluís Borrassà, embolcallat tot per una arquitectura romànica amb vestigis visigòtics.

En aquest conjunt, un dels millors d'Espanya, s'ha de suposar que hi trobà un mirall per al desenvolupament de la resta de la seva trajectòria professional, una línia artística basada en el classicisme i en l'humanisme.

Arriba l'any 1936, comença la guerra civil, té 18 anys i pren posició per un bàndol. Ho fa pel sector nacional, travessant el front i prenent part en la contesa.

Acabada la guerra civil, es replanteja la direcció de la seva vocació artística i comença els estudis de Filosofia i Lletres a la Universitat de Barcelona, perquè li sembla que pot, així, enriquir la visió i amplitud de la seva vocació a la pintura.

L'any 1943, quan només té 25 anys, és designat membre de la Fundació Alexander Von Humboldt, i va ser pensionat per aquesta entitat

alemanya, a l'escola de Kronenburg, dirigida pel gran pintor Werner Peiner. Són els anys de la seva formació definitiva, i rep ensenyament en els tallers dels escultors Georg Kolbe, Arno Brecker i Joseph Thorak, mentre viatja infadigablement, per a conèixer l'art, a les ciutats d'Alemanya, Àustria i Txecoslovàquia.

El 1947, en plena activitat creadora, dóna un tomb a la seva trajectòria artística i comença a interessar-se plenament pels mosaics. Passa una temporada a Venècia, Roma i Ràvena, on, sens dubte, hi ha els millors mosaics d'Europa. Tornant d'Itàlia, entra dins l'òrbita intel·lectual d'Eugeni d'Ors, del qual rebrà una influència noucentista molt intensa i permanent.

Se li reconeix immediatament la seva vàlua artística i és invitat a exposar a la sala especial «Salón de los once», reservat només a grans artistes.

Definitivament s'instal·la a Terrassa i obre el seu estudi; de mica en mica va deixant l'escultura i la pintura per dedicar-se al mosaic i, posteriorment, als vitralls.

És una etapa de gran activitat en el taller per poder complir amb els encàrrecs que li vénen pràcticament de tot arreu, bàsicament de les esglésies en període de reconstrucció degut a la guerra.

Té necessitat d'obrir un taller de més amplitud i funda, a Molins de Rei, la manufactura de vidre *Regio Pistrina*, segons l'estil de Murano.

L'any 1951 se li encomana el projecte més gran de la seva vida, que és la decoració de la cúpula central del «Valle de los Caídos». Per poder dirigir aquesta obra, i les que dirigeix per diversos indrets de l'Estat i de Madrid, instal·la el tercer taller en la pròpia capital.

Durant els següents anys treballa per les principals catedrals, edificis públics, particulars, obres civils i oficials, d'Espanya i també de l'estranger, com Puerto Rico, New Jersey, Índia, etc...

El 2 de maig de 1971 morí en tràgic accident de carretera al Vendrell (Tarragona), a l'edat de 53 anys, en plena carrera professional.

Malgrat haver mort en una edat prou jove, ha deixat una extensa relació de treballs i obres que, com a exemple i no pas de manera exhaustiva, s'exposa a continuació.

Santiago Padrós i Elías.
Retrat a la mina de plom, realitzat
el 1959 per Revello de Toro.

Obres realitzades

- 1939 – Pintura mural, Capella Germanes Carmelites, Terrassa.
1939 – Pintura a l'oli, a les Escoles Pies, Terrassa.
1941 – Tela en or i sèpia de la Llar dels Ex-combatents, Terrassa.
1942 – Pintura al tremp. Finca Valldòria, Manresa.
1943 – Decoració mural. Església de Sant Joan, Berga.
1944 – Retaule a l'oli. Capella del Col·legi, Caldes de Montbui.
1944 – Mosaic. Consell Superior d'Investigacions Científiques, Madrid.
1945 – Mosaic. Col·lecció Joan Joly, Matadopera.
1945 – Mosaic. Cementiri Nou, Terrassa.
1946 – Mosaics. Tron de la Mare de Déu, Monestir de Montserrat.
1946 – Mosaics. Santuari del Miracle. Solsona.
1947 – Mosaic. Seminari Conciliar. Barcelona.
1947 – Mosaics. Monestir de Montserrat.
1948 – Mosaics. Ermita de Sant Cristòfol i Col·lecció Manuel Echevarría, Vilanova i la Geltrú.
1948 – Mosaic. Museo de la Catedral, Santiago de Compostela.
1948 – Mosaic. Col·lecció Antonio Oriol, Buenos Aires.
1949 – Mosaic. Col·lecció Edouard Maire, Ginebra.
1949 – Mosaic. Església de Sant Miquel, Molins de Rei.
1949 – Cripta del Terç de Nostre Senyora de Montserrat.
1950 – Mosaics. Fàbrica Sanllehí, Terrassa.
1950 – Mosaics. Ciutat Universitària, Madrid.
1951 – Mosaics. Recintes Esglésies Romàniques, Terrassa.
1951 – Comença la gran cúpula de «El Valle de los Caídos».
1952 – Mosaic. Ciutat Sanatorial Carbonell, Terrassa.
1953 – Vidrieres. Parròquia Nostra Senyora de Begoña, Madrid.
1953 – Mosaic. Parque del Oeste, Madrid.
1954 – Mosaic. Vestíbul bloc carrer General Pardiñas, Madrid.
1955 – Mosaic. Col·lecció Camilo José Cela, Palma de Mallorca.
1956 – Mosaic. Instituto Nacional de Previsión, Jaén.
1956 – Mosaic. Teatro Real, Madrid.
1957 – Mosaic. Església Nuestra Señora de Fátima, Orense.
1957 – Mosaic. Col·legi Valldemia, Mataró.
1958 – Mosaic. Església de Sant Agustí, Madrid.
1958 – Mosaic. Sagristia de «El Valle de los Caídos».
1959 – Mosaic. Temple de Sant Ildefons. Madrid.
1959 – Mosaic. Convent Germanes de la Caritat, Madrid.
1959 – Mosaic. Parròquia Sanatorio de Trillo, Guadalajara.
1960 – Pintura al fresc. Casa del Artista, Madrid.
1960 – Mosaic. Central Hidroelèctrica E.N.H.E.R., Caldes de Bohí.
1961 – Mosaic. Fàbrica Colomer Montmany, Vic.
1961 – Mosaic. Església de l'Ascensió, Puerto Rico.

Vitrall de l'escala
de l'Ajuntament de Mollet.

- 1961 – Mosaic. Set mosaics murals, New Jersey.
- 1962 – Mosaic. Col·legi Sant Joan de Déu, Saragossa.
- 1962 – Mosaic. Fàbrica Loste, Tarragona.
- 1962 – Mosaic. Església, Torrelavega.
- 1962 – Mosaic. Església Parroquial, Corella.
- 1963 – Mosaic - Catedral, Vigo.
- 1963 – Mosaic - Parròquia Verge Gran, Torrelavega.
- 1963 – Mosaic. Església de Santiago de Cartes, Santander.
- 1964 – Mosaic. Seminari dels Jesuïtes, Bombay.
- 1964 – Vidrieres. Església del Pilar, Madrid.
- 1964 – Mosaic. Façana edifici carrer Conde Vallellano, Tarragona.
- 1965 – Mosaic. Parròquia de l'Anunciació, Burgos.
- 1965 – Mosaic. Campanar de Sant Joan de Déu, León.
- 1965 – Mosaic. Col·lecció Edouard Maire, Ginebra.
- 1965 – Mosaic. Ambulatori Seguretat Social, Toledo.
- 1966 – Mosaic. Església de Medinaceli, Madrid.
- 1966 – Mosaic. Santuari de Villablanca. Arévalo.
- 1966 – Vidrieres. Col·legi del Sagrat Cor, Tarragona.
- 1966 – Mosaic. Comissariat Marítim Espanyol, Madrid.
- 1967 – Mosaic. Aeroport de Barajas, Madrid.
- 1967 – Mosaic. Sanatori Villablanca, Tarragona.
- 1967 – Mosaic. Parròquia Nostra Senyora del Carme, Lleida.
- 1967 – Mosaic. Sanatori Santa Teresa, Arévalo.
- 1967 – Mosaic. Edifici Plus Ultra, Pamplona.
- 1968 – Mosaic. Saint Patrick Church, Devlava (Índia).
- 1968 – Mosaic. Institut Secundari, Terrassa-Sabadell.
- 1968 – Mosaic. Parròquia de Sant Pere, Burgos.
- 1968 – Mosaic. Cripta Jefatura Provincial, Tarragona.
- 1969 – Mosaic. Església de Nostra Senyora de Fàtima, Vigo.
- 1969 – Mosaic. Laboratoris Pevyra, Molins de Rei.
- 1970 – Mosaic. Banc Hispano-Americà, Terrassa.
- 1970 – Mosaic. Cripta Cementiri del Pardo, Madrid.
- 1970 – Mosaic. Família Miralles, Vilafranca del Penedès.
- 1970 – Mosaic. Presbiteri Església Parroquial, Clariana.
- 1970 – Mosaic. Església Parroquial, Gornal.
- 1971 – Mosaic. Col·lecció J. Chover, Madrid.
- 1974 – Mosaic. Col·lecció J. Segura, Matadepera.

El altar major de Sant Vicenç de Mollet és una obra d'arquitectura i escultura barroca, situada a l'interior de l'església de Sant Vicenç de Mollet del Vallès. L'altar és obra de l'arquitecte Joan Baptista Borda i de l'escultor Joan Baptista Ferrer. L'altar major de Sant Vicenç de Mollet és una obra d'arquitectura i escultura barroca, situada a l'interior de l'església de Sant Vicenç de Mollet del Vallès. L'altar és obra de l'arquitecte Joan Baptista Borda i de l'escultor Joan Baptista Ferrer.

Altar Major de Sant Vicenç de Mollet.
Mosaic de l'Arc Triomfal.

Obres a Mollet del Vallès

En la nostra població són dues les obres conegudes i que estan precisament en els dos edificis més representatius de la ciutat, una a la Casa de la Vila, i l'altra a l'Església Parroquial.

En algun catàleg d'obres fetes per Santiago Padrós es parla d'un mosaic que porta per títol «Alegoria» i, com a destinatari, el Casal dels Avis. No s'ha pogut trobar l'obra ni tampoc la seva destinació.

El treball fet a l'edifici de l'Ajuntament de Mollet és un esplèndid vitrall que il·lumina l'escala de l'immoble, amb unes mesures força considerables i fet amb la tècnica de més qualitat pel que fa a la mateixa resistència del parament, que consisteix en abocar el vidre fos entre les diverses separacions, donant-li la forma, dibuix i color desitjat. Aquesta vidriera va ser feta als tallers de Molins de Rei, i el projecte per l'arquitecte tècnic Josep Maria Blanch i Esteve. (*Foto nº 2*).

Quan al treball de l'Església, està situat en el frontis de l'arc principal que emmarca el Presbiteri o Altar Major. És un mosaic, de dibuix classicista, representant una part del camí que ha fet l'Església des de la predicació de Sant Joan Baptista fins els temps actuals, amb el Concili Vaticà II.

El projecte d'aquest arc va ser del pintor Jaume Busquets i Mollera, i realitzat en el taller de Mosaics Egara de Terrassa. (*Foto nº 3*).

BIBLIOGRAFIA

Gran Enciclopèdia Catalana. Volum 11. Barcelona, 1978.

FRANCESC MIRALLES. — *Història de l'Art Català*. Volum 8. Edicions 62. Barcelona.

MARQUÈS DE LOZOYA. — *Santiago Padrós. Vida i obra*. Editora Nacional. 1972.